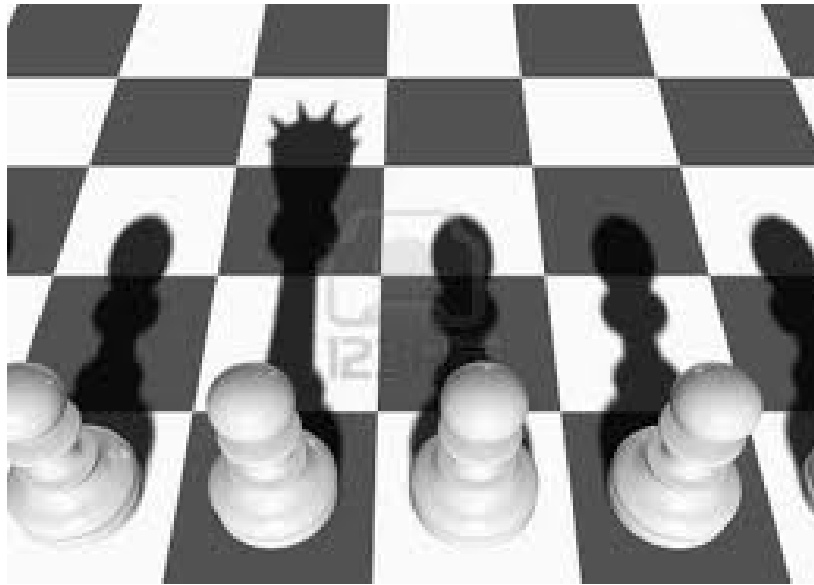

Pionnen zijn waardevol

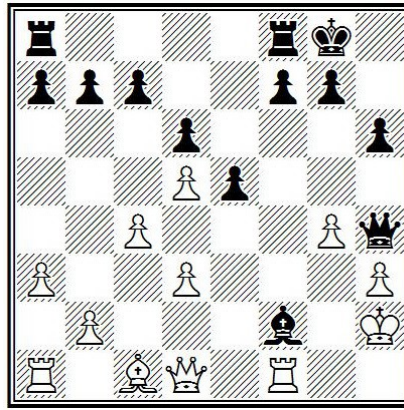
Van alle schaakstukken op het bord is de pion de meest ondergewaardeerde. In het puntensysteem om de waarde van de stukken aan te duiden krijgt de dame 9, de toren 5, paard en loper 3 punten en de pion slechts 1 punt. Dat betekent echter niet dat je niet zuinig op je pionnetjes moet zijn. Bij met name jeugdspelers, die nog niet zo lang schaken, hoor je vaak: "Och, het is maar een pionnetje, dat is niet erg om te verliezen..." Bij jeugd die al enige jaren schaakt en volwassen schakers geeft één pionnetje meer of minder vaak aan het eind de doorslag. Dus zijn ze zuinig op hun pionnen en geven ze alleen weg als ze er duidelijk voordeel voor terugkrijgen.

In de 4e ronde van interne competitie van Eeuwig Schaak waren verschillende spelers wel erg zuinig op hun pionnen. Ze weigerden ze zelfs te ruilen, waardoor op een aantal bordes tot ver in de partij heel veel pionnen op het bord bleven staan. Bijvoorbeeld in de partij tussen Joost Asselbergs en Ben Seleski. Daar werden de pionnen in elkaar geschoven, waarna beiden remise overeenkwamen met alle pionnen nog op het bord. Bij Cor Lazeroms en Cees Buurman een heel ander verhaal. Alle pionnen vielen elkaar aan, maar beiden wachtten op het juiste moment om ze te slaan. Pas in het eindspel gingen de pionnen elkaar te lijf. Cees Buurman kwam beter uit dat eindspel en won de partij. Ook Wim Soeters en John van Helden zagen aan het eind van de partij nog veel pionnen op het bord staan. John ging al snel in de aanval, verspeelde de kwaliteit, waarna zijn aanval ook nog dood liep en vanaf toen dicteerde Wim het spel. Hij liet het voordeel niet meer uit de handen glippen en pakte de winst.

Kees van Hogeloon leek tegen Ad Bruijns een belangrijke pion te verliezen. Ad kwam echter na afruil van de torens er ineens achter dat hij de pion door een tactische wending niet meer kon pakken, zodat hij alsnog op het bord bleef staan. De partij werd daarna snel remise.

En bij de partij tussen Patrick Heijnen en Michiel Peeters kwam de stelling van het diagram op het bord.

Patrick (met wit aan zet) staat een pion achter en zijn koning staat er niet lekker voor. Er dreigt bijvoorbeeld Dg3+ met mat op de volgende zet. Hij gaf daarom op, maar dat was toch iets te voorbarig. Na Dd1-f3 staat hij nog steeds duidelijk minder, maar de matdreiging is eruit en hij zou zeker nog even verder kunnen. Eindeloos doorspelen in verloren positie is nutteloos, maar te vroeg opgeven is natuurlijk ook niet goed. Als alles verloren lijkt... is het vaak een goed idee om toch nog een zet of 2 door te spelen. Opgeven kun je altijd nog, maar eenmaal opgegeven kun je er niet meer op terugkomen.

Door technische problemen konden we de uitslagen van de vorige ronde hier niet plaatsen. Daarom hier de uitslagen van zowel de 3e als de 4e ronde:

Uitslagen 3e ronde:

- Patrick Heijnen – Jan Rijkse 0 – 1
- Ger van Aalst – John van Helden 0 – 1
- Michiel Peeters – Cor Lazeroms 1 – 0
- Cees Buurman – Wim Soeters ½ – ½
- Toon de Rooij – Joost Asselbergs 1 – 0
- Ben Seleski – Geraldine Tanasale 1 – 0

Uitslagen 4e ronde:

- Kees van Hogeloon – Ad Bruijns ½ – ½
- Wim Soeters – John van Helden 1 – 0
- Patrick Heijnen – Michiel Peeters 0 – 1
- Cor Lazeroms – Cees Buurman 0 – 1
- Joost Asselbergs – Ben Seleski ½ – ½

Stand aan kop:

1. Ad Bruijns 84
2. Michiel Peeters 80
3. Kees van Hogeloon 73½
4. Jan Rijkse 66
5. Wim Soeters 63
6. Ger van Aalst 55½
7. Cees Buurman 54½
8. Toon de Rooij 44
9. Cor Lazeroms 43
10. John van Helden 36